

תת"ע 2936/11/23 - מדינת ישראל- נגד בסיק מנשרוב-

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 2936-11-23 מדינת ישראל נ' מנשרוב
תיק חיצוני: 95501195465

לפני	כבוד השופטת מיכל דואני בהירי
המאשימה	מדינת ישראל- ע"י ב"כ עו"ד אשר פרי
נגד	
הנאשם	בסיק מנשרוב- ע"י ב"כ עו"ד רבקה ז'אן

החלטה

בפני בקשה להורות על ביטול כתב האישום שהוגש כנגד הנאשם מחמת התיישנות.

רקע וטיעוני הצדדים-

במסגרת דיון שנערך בפניי ביום 21.1.24, ולאחר שהוגשו טיעונים בכתב, מבקשת, ב"כ הנאשם לטעון שהודעת תשלום הקנס, המבוססת על צילום של שומר דרך, לא הומצאה למבקש בתוך תקופה של ארבעה חודשים הקבועה בהוראות החוק ועל כן יש לבטל את כ"א מחמת התיישנות.

האירוע המצולם, עבירה של אי ציות לאור אדום, מיום 31.3.23.

נטען כי הדוח הודפס ב- 7.8.23 והומצא לנאשם ב- 20.8.23.

ב"כ הנאשם סבורה כי יש לראות בדוח המבוסס על צילום שומר דרך כהגדרת מצלמה אוטומטית. מפנה לנוהל משטרתי שמספרו 02.231.06.

לטענתה, בהינתן כי הפעלת מצלמת שומר הדרך נעשית באמצעות פקודה קולית לאחר זיהוי עבירה ושליחתו למשטרת ישראל ללא התערבות ידנית מצידו של שומר הדרך, מדובר בפעולה אוטומטית. כמו כן, שומר הדרך הופך שלוחה של משטרת ישראל ועל כן עונה על התנאי בסעיף 27א(א) לפקודה.

המאשימה בתגובתה טוענת כי הסוגיה נדונה בבתי המשפט המחוזיים והוכרעה, בניגוד לעמדת ב"כ הנאשם. מבקש להפנות לעפ"ת 40062-01-19 בעניינו של זמל וכן לעפ"ת 5160-01-19 בעניין אברג'יל. צילום של שומר דרך אינו מהווה צילום אוטומטי ועל כן תקופת ההתיישנות היא התקופה המנויה בחוק.

לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, מצאתי לדחות את הבקשה.

המסגרת הנורמטיבית

סעיף 239א לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982 (להלן: "חסד"פ") בשילוב עם סעיף 225א לחסד"פ קובעים את המסגרת הנורמטיבית הנוגעת למשך הזמן שיחול בין ביצוע עבירת תעבורה למשלוח הודעה על ביצוע העבירה.

להלן לשונו של סעיף 239א:

"(א) עברה שנה מיום שבוצעה עבירה לפי פקודת התעבורה או לפי התקנות לפיה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמה לתאונת דרכים שבה נפגע אדם או ניזוק רכוש, לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הזמנה למשפט לפי תקנה 38 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974, אלא אם כן, תוך אותה תקופה, הוזמן החשוד בביצוע העבירה לחקירה, או נשלחה לו הודעה על ביצוע העבירה; אולם, אם הוכיח בעל הרכב החשוד בעבירה כי לא חלה עליו אחריות לעבירה לפי סעיף 27ב לפקודת התעבורה, ניתן להגיש כתב אישום ולהמציא הזמנה למשפט למי שנהג ברכב, אם לא עברו שנתיים מיום ביצוע העבירה.

(ב) היתה העבירה כאמור בסעיף קטן (א) עבירה שהחשד לביצועה מבוסס על צילום רכב כאמור בסעיף 27א לפקודת התעבורה, לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הזמנה למשפט, אלא אם כן הוזמן החשוד בביצוע העבירה לחקירה או נשלחה לו הודעה על ביצוע העבירה בתוך התקופות כמפורט בסעיף 225א(1) או (2) או התקיים האמור בסעיף קטן (א2).

לשונו של סעיף 225א מורה כך:

"(א) עברה שנה מיום ביצוע עבירת קנס, לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הודעת תשלום קנס לפי סעיף 228(ב); ואולם, בעבירת קנס שהיא עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, ובעל הרכב הוכיח כי לא חלה עליו אחריות לעבירה לפי סעיף 27ב לפקודה האמורה, ניתן להגיש כתב אישום או להמציא הזמנה למשפט או הודעת תשלום קנס, למי שנהג ברכב אם לא עברו שנתיים מיום ביצוע העבירה.

(א1)- היתה העבירה עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, שהחשד לביצועה מבוסס על צילום רכב כאמור בסעיף 27א או 27א1 לפקודה האמורה, לא יוגש עליה כתב אישום ולא יומצאו לבעל הרכב בעניינה הזמנה או הודעת תשלום קנס, אם כתב האישום, ההזמנה או הודעת תשלום הקנס טרם נשלחו ועברה תקופה כמפורט להלן:

- (1) ארבעה חודשים ממועד ביצוע העבירה, למעט רכב כאמור בפסקה (2);
- (2) שישה חודשים ממועד ביצוע העבירה, אם היה הרכב רכב חדש או רכב מסוג שקבע שר התחבורה, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת. "

סעיף 27א לפקודה מורה כך:

"(א) צילום שנעשה בדרך שנקבעה בתקנות, במצלמה המופעלת באופן אוטומטי או בידי שוטר יהיה ראיה קבילה בכל הליך משפטי לגבי -

(1) מספר הרישום של הרכב המצולם המופיע בלוחית הזיהוי של הרכב שבצילום;

(2) מקום הימצא הרכב בעת הצילום;

(3) הימצאו של הרכב במקום האמור בפסקה (2), או נסיעתו שם, בניגוד לאות "עמוד" או באופן אחר בניגוד להוראות פקודה זו או תקנות שהותקנו לפיה;

(4) זמן הימצא הרכב המצולם במקום האמור בפסקה (2) כפי שצויין בצילום או על גביו, אם צויין, הכל כפי שייקבע בתקנות;

(5) מהירות נסיעתו של הרכב;

(6) מספר הנוסעים ברכב;

ובלבד שהוכח כי הצילום המוגש הוא העתק אמין של הצילום שנשמר בסרט, וכי מרגע ביצוע הצילום עד שהוגש לבית המשפט לא נעשתה בו שום פעולה שיש בה כדי לשנות פרט מפרטיו.

(ב) שר המשפטים יקבע בתקנות -

(1) אופן השמירה, האחזקה והטיפול במצלמות ובסרטים;

(2) בדיקתן וקביעת תקינותן של מצלמות;

(3) אופן הגשתם לבית המשפט של צילומים שנעשו כאמור בסעיף זה.

(ג) (בוטל).

(ד) בסעיף זה, "סרט" - לרבות קלטת, דיסקט, תקליטור, שבב או כל אמצעי אחר שנועד לאחסון של מידע חזותי, מידע מילולי, מידע מספרי או מידע אחר, המופק ממצלמה."

ביהמ"ש במספר הזדמנויות מצא לקבוע, לאחר בחינה של סעיפי החוק שצוטטו לעיל ובחינת

טיעונים דומים לאלה אשר נשמעו בפניי, כי סעיף 225א(1)(1) לחסד"פ אינו חל בנסיבות בהן תיעוד העבירה נעשה בידי שומר דרך.

ר' עפ"ת 5160-01-19 **מדינת ישראל נ' אברגיל** (פורסם בנבו), מיום 17.2.19.

גם בעפ"ת 40062-01-19, **מדינת ישראל נ' זמל**, (פורסם בנבו) מיום 18.3.19 נקבע כי החשד לביצוע העבירה מבוסס על צילום רכב כאמור בסעיף 27א או 1א27 לפקודת התעבורה. סעיף 27א לפקודה הנ"ל קובע באופן מפורש כי עניינו בצילום שנעשה במצלמה המופעלת באופן אוטומטי או בידי שוטר.

אין מחלוקת כי הצילום לא נעשה על ידי שוטר.

לא מצאתי אף לקבל הטענה כי שומר הדרך מהווה שלוח של המשטרה ובכך ניתן לראות בו כ"מתנדב" או "שוטר". מסקנה זו מתיישבת אף עם תקנות התעבורה ביחס לצילום, תקנות התעבורה (הגשת צילומים לבית המשפט), תשנ"ז-1997, שאינה חלה על שומר הדרך משאין המדובר בפעילות משטרתית שוטפת.

באשר לטענה כי מדובר במצלמה אוטומטית- ביהמ"ש קבע כי אין המדובר בצילום אוטומטי. מכאן כי מובנם המילולי של סעיפי החוק הרלוונטיים אינו כולל צילום שנעשה בידי שומר דרך.

נקבע, הדרישה לפיה המצלמה תופעל על ידי שוטר אינה טכנית, אלא מהותית.

המחוקק מצא לחרוג מדיני הראיות הרגילים, ולהתיר הגשה של צילום כראיה, אף שלא באמצעות מבצע הצילום. צילום המבוצע על ידי שומר דרך קביל לפי כללי הקבילות הרגילים.

כאמור, תקנות התעבורה - הגשת צילומים לא חלות ביחס אליו ובית המשפט לא מניח לגביו שהוא בוצע במסגרת פעילות משטרתית שוטפת.

עוד נקבע: " העובדה שסרטון שצולם על ידי שומר דרך נבחן על ידי שוטר קודם הגשתו, אינה מלמדת כי החשד לביצוע העבירה המתועדת בו "מבוסס על צילום". ראשית, כאמור, הצילום יתקבל כראיה רק אם שומר הדרך שתיעד את העבירה יעיד בעצמו בבית המשפט. הצילום עשוי לשמש אפוא ראיה נוספת במארג הראיתי, אך לא הראיה הבלעדית או העיקרית עליה מבוסס האישום. שנית, בכל מקרה מוטלת על גוף התביעה חובה לבחון את חומר החקירה, קודם קבלת החלטה בדבר הגשת כתב אישום. בחינת הצילום על ידי המשטרה אינה

מיוחדת אפוא לכתב אישום בבית המשפט לתעבורה, המוגש בגין עבירות שתועדו בצילום."

ובהמשך:

"במקרים בהם החשד לביצוע העבירה מבוסס על צילום בלבד, לא עתיד להעיד בבית המשפט עד ראייה לאירוע. במקרה זה, לא תעמוד לנאשם אפשרות לחקור עד ראייה בחקירה נגדית על נסיבות האירוע, לעמוד על פרטיו ולהתגונן מפניו. לכן, יש הגיון וטעם לחייב את התביעה להגיש את כתב האישום בתוך פרק זמן קצר, על מנת לאפשר לנאשם להתגונן."

סיכום של דבר

העבירה המיוחסת למשיב בכתב האישום אשר לפניי הינה עבירת קנס. על פי הקבוע בסעיף 225א(א) לחסד"פ, יש להגיש בגינה כתב אישום בתוך שנה מיום ביצועה.

אין מחלוקת כי המאשימה עמדה בפרק הזמן הקצוב עפ"י חוק.

העבירה בוצעה ב- 31.3.23.

אישור המסירה לנאשם נושא את המועד 20.8.23.

אישור המסירה לידי ב"כ הנאשם נושא את המועד 21.9.23.

נוכח האמור, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ב אדר ב' תשפ"ד, 01 אפריל 2024, בהעדר הצדדים.

